

BOG

SOLAR (/BOEGER/SOLAR-1)

Af Theis Ørntoft (/forfattere/theis-orntoft) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-)

BASIS%3A54019181)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/solar-1) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/solar-1&title=Solar>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/solar-1&status=Solar+https://litteratursiden.dk/boeger/solar-1>)

Theis Ørntoft har fod på både sproget og speederen i sin debutromans sansebombarderende deroute. Hold kæft hvor er det bare godt håndværk!

ANMELDELSE

(/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)

Af Øjvind Fritjof Arnfred (/users/ojvind-fritjof-arnfred-0)

22 mar. 18

Theis Ørntoft har fod på både sproget og speederen i sin debutromans sansebombarderende deroute. Hold kæft hvor er det bare godt håndværk!

Digteren Theis Ørntofts romandebut, om en digter ved navn Theis der bevæger sig kynisk observerende gennem et rodet og rodløst liv, først på hærvejen, senere i Københavns natteliv og endnu senere i Sydeuropas slyngelstuer, er et mesterværk, der vil vokse med hver genlæsning.

Det er også en generationsroman, ingen tvivl om det. Selv om undertegnede på mange måder følte sig mere som tilskuer end som medspiller flere steder undervejs – jeg har aldrig prøvet hverken at tage coke på et diskotek eller at spille GTA i dagevis - er der alligevel tappet tilstrækkeligt meget tidsånd i romanen til at sikre genkendelsen. Ikke mindst hjulpet af Theis' sylespidse analytiske blik som gang på gang får punkteret det dagligdags med en nænsom prikken:

" (...) overfor lå Tivoli med sine groteske forlystelser der centrifugerede folk rundt i cirkler over tagene; hele byen var som et farverigt og nådesløst cirkus, og jeg var øjeblikkeligt sendt tilbage i dets kredsløb".

Digteren Theis underviser på Testrup Højskoles skrivelinje fra tid til anden og ellers hænger han bare ud, fester og observerer livet i København. Vi møder ham, da han vil gå Hærvejen en sommer. Uklar på hvorfor. Senere følger vi ham i København, ud i nattelivet, ind i et forhold, ud af det igen, og ned gennem Europa på en tiltagende dynamisk deroute i følgeskab med en fyr ved navn Diago, der efterhånden får Fear and Loathing's pengebrændende syretrip af en roadmovie til at ligne Far til fire på en tør torsdag.

Theis er den evige betragter af verden. Et par gange betragter han sågar sig selv. Denne litterære navlepillen, hvor hver side bugner til bristepunktet med simili og dybsindighed, er modig, og det er let at se sådan en øvelse kæntre for en forfatter af mindre format. Men ikke her. For, som Kirsten Walther sang i den gamle revy: *"Det er ikke så meget det at de gør det, som det er måden at de gør det på"*, og måden har Ørntoft i dén grad fod på. Den roligt glidende overgang fra Hærvejens grus til Portugals galskab, og mellem drømme og virkelighed, som når Støjbergs asyl-spin bliver til en absurd TV-bagedyst i en flygtningelejr, antyder med sin sømløshed hvor uhyggeligt tynd den film, vi kalder civilsamfund, er i forfatterens øjne.

På smudstitelbladet angives kækt hvordan der i romanen *"citeres fra Drake, Gili, Inger Christensen, Gary Moore og David Lagercrantz."* - og jo længere frem jeg kom i romanen, jo mere historien foldede sig ud og gik i opløsning, desto mere klingede den kækhed på samme måde som tonefaldet hos en tryllekunstner, der beskriver trickets utrolige resultat, inden han fremfører det med sikker hånd og efterlader sit publikum måbende begejstret og sultent efter mere. Præcis sådan havde jeg det efter at have fyldt hovedet med Theis Ørntofts farverige sortsyn.

BOGDETALJER

Andre bøger af Theis Ørntoft